

Som en rejselysten flåde

Tekst: Helge Rode, 1920

Melodi: Carl Nielsen, 1920

Som en rejselysten flåde
ankret op ved Jyllands bro
under vejrs og vindes nåde
ligger landet dybt i ro.
Hårdt går hav mod bro og stavn,
møder Danmarks stille navn.
Hør, hvor blidt det klinger!
Hvor vi stod, og hvor vi gik,
kom dit navn som sød musik
blødt på hvide vinger.

Havombruset yngler landet.
Tusind øer gik af havn,
lod sig bære bort af vandet,
for at bære Danmarks navn.
Muntert frem til livets dyst
gennem mulm og strålelyst.
Hil jer vore skibe!
Flaget blaffer rødt og hvidt.
Her er Danmark, dit og mit,
med sin kølvandsstribе.

Vinterklart og sommerbroget,
morgenmuntert, skumringssvøbt,
ligefremt og latterkroget,
smilbestrålet, tåredøbt.
Det er Danmarks frie sprog,
uden tryk af fremmed åg
frejdig Freja taler.
Eget brød til egen dug,
Danmarks hvede, Danmarks rug,
Dybbøl mølle maler.

Om din frihed vil vi værne,
holde skjoldvagt om din fred,
ofre dig en moden kerne
fra din jord i tusind led.
Indånd Nordens frie luft,
stilhed sød af blomsterduft,
storm, som søen salter,
medens vi med trofast sind
sætter al vor gerning ind,
Danmark, på dit alter!